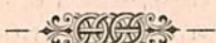

* * *

тъ на батя си. То разбрало, че човѣкъ не трѣбва да живѣе само за себе си, но да помога, колкото може и на другитѣ хора. Най-послѣ казало: „Ако Богъ ми помогне да стана богатъ човѣкъ, азъ самичѣкъ ще направя едно сиропиталище, когато пораста.“

Лъвъ и заякъ.

(басня)

Веднажъ лъвътъ изтрепалъ по-вече животни, отколкото му трѣбали за ядене. Другитѣ животни научили това, та отишли при него и му казали:

— Царю честити, защо тъй напусто ни трепшъ? Не е ли по-добрѣ да ти прашаме всѣки денъ по едно животно?

— Какъ не, стига да искате, азъ съмъ съгласенъ, казалъ лъвътъ.

Най-напрѣдъ реда билъ на единъ старъ заякъ; него опрѣдѣлили другитѣ животни за обѣдъ на лъва. Но тъй лесно отива ли се на явна смърть?

При всичко, че всѣки прѣслѣдвали заяка, за да го убие, но пакъ му било мило за живота. Ето що той мислилъ, мислилъ и най-подирѣ измислилъ една хитростъ, та избавилъ не само себе си, но и другитѣ животни отъ зѫбитѣ на немилостивия имъ царь.

Заякътъ не отишълъ при лъва на опрѣдѣленото врѣме, по обѣдъ, а отишълъ вечеръта.